

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

Hebdomas Quadragesimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Electorum necessitates, ærumnas, tentationesque, quas semper ob oculos habuit, æterno Patri commendans.

O quos, & quàm sublimes amoris, zeli diuini honoris, resignationis, gratitudinis, reuerentiæ, submissionis erga æternum Patrem! quot & quàm ardentes commiserationis & dilectionis erga homines istic frequentauit, imò continuauit affectus! quàm inflammata desideria diuinæ Patris gloriæ propagandæ, & salutis omnium hominum promouendæ elicuerit! quàm amare omnium peccata defleuerit! quàm optârît & exorârît à Patre omnibus Electis eximiam perfectionem cum auxilijs ad eam consequendam requisitis! atque hæc omnia præstitit in hoc finem, vt sic peccata nostra occasione nimix cum hominibus familiaritatis contracta deleteret, ad amorem secessus spiritualis & crebræ renouationis spiritûs, seu recollectionis subinde instituendæ, maximè ante opus magni momenti auspiciandum, inuitaret; vberemq; gratiam proficendi in deuotione & familiaritate cum Deo omniq; sanctitate impetraret, ex amore maioris nostræ perfectionis & beatitudinis. En quid amore tui faciat.

aman-

amantissimas Magister tuus, & Saluator, & te illum redamare; & grato promptoque animo æmulari adhuc pigeat?

II. Christus verus legislator ibidem 40 diebus ac noctibus ieiunavit, ab omni prorsus cibo abstinens instar Moyfis, & Eliæ in oratione pernoctans, aut humi cubans, idque ex amore nostræ salutis, ut sic A læ, omniumque peccata, maximè gulæ, & nimiam corporis indulgentiam commissa expiaret; ad ieiunia, abstinentias, aliosque corporis afflictiones assumendas inciraret; ut gratiam ad id necessariam impetraret. Sic ille in se castigat peccata aliena, tu cur detrectes maceratione corporis expiare propria?

III. Triplici tentatione, gulæ, vanæ gloriæ, avaritiæ & ambitionis, simulque idololatriæ se tentari, & transferri è deserto in pinnaculum templi, & montem excelsum permisit, ex infinita dignatione, & dilectione erga Electos suos: ut eos ad tentationes quasuis perferendas superandasque animaret; ut robur ijs easdem eludendi, & generosè vincendi impetraret; ut, quo modo ijs resistendum, exemplo suo doceret, videlicet non curiosè auscultando, &

exa-

examinando diabolicas suggestiones, nec trepidando ad earum impetum, sed statim retundendo, vel aliqua veritate e SS. Scriptura deprompta, vel ad contrarium virtutis actum se resolvendo, vel reipsa eliciendo, vel assensum negando, vel ad alia seria se applicando. Agnosce Christi miram dignationem, qui per omnia nobis voluit similis fieri absque peccato, & imitari constitue fretus eius gratia, & Angelorum assistentia, qui Christo victori applauserunt, & ministrarunt.

De Affectibus in Dominicâ passione meditanda maxime frequentandis. II.

I. **C**onsidera quàm multiplices & eximij omnibus perfectionis vijs accommodari possint in expendendis Dominicæ passionis mysterijs excitari affectus Viæ quidem purgatiuæ compassionis, contritionis, zeli in puritate animæ proficiendi, peccata commissa expiandi & compensandi, committenda præcauendi, vitiosos habitus hos vel illos extirpandi, passionem effrenas has vel illas edomandi, tenta-

tentationes superandi: Viæ illuminati-
 uæ imitandi absolutissimas Christi
 virtutes, humilitatem, modestiam,
 sui despicientiam, patientiam, iniuria-
 rum tolerantiam, obedientiam, forti-
 tudinem, & in aduersis constantiam,
 aliasque id genus: Viæ vniuersæ gratia-
 rum actionis, amoris Dei, & proximi,
 resignationis, zeli gloriæ Dei, internæ
 cum Deo vniõnis, & voluntatis nostræ
 cum diuina conformationis. Et qui-
 dem quam efficacia motiua ad illos
 eliciendos suppeditent circumstantiæ
 hucusque insinuata, quæ in omnibus
 ferè passionis articulis recurrunt, si
 attentè profundeque expendantur.
 Quot eiusmodi affectus, & quan-
 to cum merito frequentare potu-
 isse ac debuisses, quam repidè &
 somnolenter hucusque eos frequentã-
 ris, quam feruenter deinceps frequen-
 tare possis, si velis. Deinde excitato
 dolore de præterita oscitantia, concipe
 propositum eisdem affectus, per soli-
 dos discursus in meditatione tantorũ
 mysteriorum nouo feruore excitandi.
 II. Considera quam perfectè prædi-
 ctos affectus iuxta exemplar Christi
 eisdem perfectissimè inter patiendum
 frequentantis, & continuantis, exer-
 cere

cere potuisses, debuisses, & nunc merita deberes: Videlicet 1. latissimè, seu circa omnia obiecta, quantumuis ardua, saltem, quoad pia promptæ voluntatis desideria: 2. purissimè, seu ex purissima intentione Deo propter se perfectissimè placendi, & gratificandi. 3. sublimissimè, seu intensissimè, omni possibili, pro mensurâ gratiæ communicatæ, affectu & conatu: 4. longissimè seu constantissimè, inter prospera, & aduersa, tota vitâ, in æternum & ultra: 5. profundissimè, seu insatiabilissimè, insatiabili cum desiderio crebrius, purius, intensius, constantius, & eos frequentandi supra vires unni possibili omnium possibilium platurarum affectu, nunc, semper, æternum, & ultra. Deinde, quam efficaciam potuisses formare proposita hos internos affectus per diem frequentandi; & pro re natâ, cum actibus externis coniungendi tanto gratiæ & gloriæ incremento?

III. Considera, quàm facilè, & quanto cum merito, nunc hos, nunc illos affectus, nunc vnum seorsim, tibi magis necessarium, e. c. resignationis, per plures dies, nunc plures simul diutius continuare potuisses, ac deinceps posses,

ses,

ses, modò velis (iuxta Industrias meditando c. 7 §. 1) secundum tres temporis differentias his modis 2. In presenti agnoscendo te non posse pro dignitate talem affectum, & c. gratitudinis, amoris, compassionis, resignationis humilitatis elicere. 2. nihilominus, pro modulo tuo, id conando. 3. Et quidem non tuo tantum, sed omnium, si posses, possibili affectu, e. c. gratitudinis, amoris. 4. similes affectus omnium piorum offerendo in vnione similium affectuum perfectissimorum B. Virginis & Christi Domini. 5. optando, ut idem tecum multò eminentius faciant omnes.

Quoad præteritum tempus, optando, te hæc prædicta singula frequentasse, & dolendo de pristina negligentia.

In futurum proponendo eosdem piè frequentare per diem, & reliquâ vita, & re ipsâ opere complere, hos vel illos defectus emendando, hæc vel illa faciendo vel patiendo, cum hoc pio sensu & affectu. Et his expensis concipe zelum hic affectuosè, & fructuosè deinceps meditando. Quot gradus gratiæ, & gloriæ posses hac ratione promereri in vna meditatione?

De

De præcipuis virtutibus in Christopho-
niente imitandis, & de modo perfectè
eas exercendi.

III.

I. **C**onsidera quàm variæ, & eximie
 in singulis penè Dominicæ pas-
 sionis mysterijs, virtutes resplendeant,
 quarum hæ præcipuæ; humilitas &
 despicientia sui profundissima, pau-
 pertas & contemptus mundi extre-
 mus, patientia dolorum & mansuetu-
 do, tolerantia iniuriarum inuictissi-
 ma, obedientia quoad intellectum,
 voluntatem & executionem perfecti-
 sima, resignatio in manus diuini bene-
 placiti, quoad se, omnes, & omnia ab-
 solutissimas amor Dei, & zelus gloriæ
 diuinæ ardentissimus; amor proximi &
 zelus animarum summus. Quis singu-
 larum latitudinem, sublimitatem,
 longitudinem, profunditatem, vel an-
 gelico intellectu assequatur. Seu quis
 comprehendat, quàm latæ singulæ
 fuerint, quoad extensionem ad objecta
 omnia, & quidem tam ardua: quàm
 sublimes seu intensæ, quoad intensio-
 nem graduum: quàm longæ, quoad
 durationem continuam, à primo in-
 stanti

stanti conceptionis vsque ad mortem crucis, imò, vsque in omnem æternitatem, quàm profundæ seu insatiabiles quoad desideria heroica nunquàm exhausti. Has admirare, & à longè saltem, pro modulo tuo, æmulari propone.

II. Considera quàm eximia cum perfectione, quoad omnem dimensionem, singularum actus internos Christus patiens frequentarit, imò continuarit, quàm latè, purè, intensè, constanter, insatiabiliter, prout superiore meditatione, puncto secundo explicauimus. tantò, dubio procul, perfectius, & eminentius, quantò illuminatior fuit eius intellectus & inflammator affectus; quantò sublimior eius scientia, & eminentior gratia; quanto denique eius persona dignior, & æterno Patri gratior. Et hos suspice, imitari desiderata & propone, tuosque quantumuis imperfectos actus, eius perfectissimis infiniti meriti excessibus vnitos æterno Patri repræsenta.

III. Considera quàm perfectè earundem virtutum actus externos semper cum internis coniunctos exercuerit, quàm pura cum intentione, quàm vigili intellectus circumspectione, quam

quàm ardenti voluntatis deuotione,
quàm serua omnium virium mentis, &
corporis applicatione: quàm promptè,
quàm alacriter, quàm constanter, &
quidem circa obiecta maximè ardua,
quauis data occasione, cum insatiabili
insuper desiderio earundem actus fre-
quentandi circa alia obiecta adhuc
magis ardua, & naturæ repugnantia,
imò circa omnia etiam possibilis, pro
beneplacito æterni Patris, & modo
affectuque, si posset, perfectiore & in-
flammatione. O quam pretiosus ergo
fuerit vel vnicus eius actus, humilita-
tis, verbi gratia, quando demisit se ad
pedes Iudæ proditoris sui, aut quando
voluit Barrabbæ postponi! quot sub
vnico tali actu externo elicuerit sub-
limissimos internos variarum virtu-
tum actus, quot heroica longissimè
captum humanum excedentia deside-
ria: quibus omnibus, & singulis quan-
tam nobis promeruerit gratiam se in
his imitandi? Hoc ergò desiderium in
his Christum imitandi vel nunc
saltem concipe, & con-
stanter vrge.

(?)

De

IV. *De perfectionibus diuinis ex passione
Domini præcipuè relucenti-
bus.*

I. **E**Xpende quàm eximie diuinæ perfectiones ex tam admirandis Filij Dei patientis mysterijs reluceant, nimirum infinita potentia, sapientia, bonitas, misericordia, iustitia, veritas, liberalitas, charitas. Etsi enim satis luculenter eluxit diuina potentia in mundi creatione; sapientia in illius gubernatione; bonitas in eiusdem conseruatione; misericordia in paterna circa omnes creaturas prouisione; iustitia & veritas in Angelorum apostatarum & hominum peruersorum punitione; charitas & liberalitas in veniæ & gratiæ humano generi indulgentiæ promissione: multo tamen eminentius hæc omnia resplenduerunt ex voluntaria Filij Dei pro nobis incarnati passione. Potentia Dei manifestius inde mundo innotuit, quod ex nihilo peccati Adæ & posterorum tantum potuerit elicere bonum, & ex tanta hominum contumacia, & malitia tantum miserationis & dilectionis excessum;

sum : Sapiencia, quod Filius Dei humanum genus occasione ligni scientiæ boni & mali seductum, & perditum per superbiam astu Dæmonis induti formam serpentis, tam miro & congruo medio, sese humilians, & mortalem nostram carnem induens reduxerit, & repararit per lignum crucis: Bonitas, quod optimo & excellentissimo modo voluerit perficere hoc opus nostræ redemptionis; Misericordia, quod tali remedio nobis quidem honorificentissimo, illi verò longè laboriosissimo voluerit reparare nostras tam multiplices æternasque misérias: Iustitia, quod vel vnicum Adæ, vel cuiusvis posteriorum peccatum voluerit expiare, tanta tot cruciatuum perfessione, tanta sanguinis profusione, ut satisficeret rigori diuinæ iustitiæ. Veritas, quod sic tot figuras, tot prophetias, tot sacrificiorum vmbas ab origine mundi passionem & occisionem agni immaculati præsignantes luculentissimè impleuerit: Liberalitas, quod tot tantasque satisfactiones, quarum singulæ infiniti erant valoris, ad mille etiam mundos abundantissimè, & supra rigorem iustitiæ, redimendos, sic voluerit multiplicare, & nonnisi tam
 N atroci

atroci sanguinis profusione, iuxta decretum Patris, consummare: Caritas, quod hæc omnia præstiterit, & multo plura præstare paratus fuerit hominibus ingratis, inimicis infensissimis, ex gratuito æterni infinitique amoris affectu. His expensis admirare, quod tam mirè & clarè nobis Deus diuina sua attribura manifestare sit dignatus in tam ineffabili opere pietatis, gratias age, & de gloria inde in ipsum redundante exulta.

II. Expende, in quem finem Deus tali modo voluerit has diuinas suas perfectiones tam luculenter nobis ob oculos ponere, vt videlicet eum, ceu finem, centrum, & omne bonum nostrum sic per lumen fidei euidentius agnosceremus, auidius expeteremus, feruentius amaremus, & omni obsequiorum genere perfectius glorificarem in terris, olimque, per lumen gloriæ, clarius eum videremus, beatius amaremus, delectabilius possideremus æternum in cælis, idque ex gratuita bonitatis & misericordiæ suæ beneplacito, non ex vilo nostro merito. O si hæc sæpè, & seriò perpendere-mus, quàm ardentis diuini amoris fa-

ce,

ces, quàm efficaces stimulos ad omnis generis pios affectus eliciendos animis nostris admoueri sentiremus, quam efficacia in humili deuotaque diuinarum illarum perfectionum consideratione aut ruminacione contra omnis generis tentationes superandas antidota nobis subministrari experiremur? Hic affectus amoris erga Deum infinitè bonum, sapientem, misericordem excitandus, cum zelo, illius honorem propagandi, omnibus cognitionem, timorem, amorem tantæ Dei bonitatis, misericordiæ, iustitiæ instillandi.

III. Expende quàm Christus, non solum quàm Deus, comprehenderit, sed etiam, quàm homo scientia infusa, & uisione beatifica semper hasce diuinas perfectiones intuitus sit, quàm demissè suspexerit, quàm reuerenter ueneratus sit: quàm ardentè ob illas Deum amârît, laudârît, glorificârît, quàm affectuosè æterno Patri, quod eas hominibus hac ratione reuelaret, gratias egerit, quàm zelosè agnitio- nem, timorem, amoremque earundem omnium cordibus imprimere desiderauerit.

Similia & tu desideria excita, eaque

N 2

per-

perfectissimis illius desiderijs vnita
 ipsi perficienda commenda.

V. *De ardenti desiderio Christi anhelantis
 ad passionem.*

I. **E**Xpende quàm ardens fuerit Filij
 Dei patiendi desiderium ab ini-
 tio Conceptionis , imò ab æterno,
 quando acceptauit imperium Patris de
 perficiendo opere redemptionis hu-
 manæ per mortem crucis : eò dubio
 procul ardentius, quò clarius videbat,
 id cessurum ad maximam Patris Ele-
 ctorumque gloriam ; & quò tenerius
 eundem , & propter ipsum , Electos
 omnes diligebat, ita vt iam tunc totis
 præcordiorum affectibus exclamare
 videretur : desiderio desidero omnia,
 quæ mihi ab æterno præfinita sunt, pa-
 ti; illudi, flagellari, crucifigi, mori; absit
 mihi gloriari, nisi in alapis, flagellis,
 opprobrijs, morte crucis. O quam im-
 mensa Christi in nos charitas, quæ, vt
 copiosissima esset nostra redemptio,
 impulit illum , non semel tantum pati
 pro nobis , sed penè infinities voto ac
 desiderio ! Redama sic amantem, se-
 quere per exercitium perfectæ religio-
 natio.

nationis ad passionem anhelantem.

II. Quanto feruore hoc desiderium suum renouârit, & centies iterârit, quotiescunq; Ierosolymam veniebat; loca, in quibus passurus erat, oculis lustiabat: nempe montem Oliuatum, Caluariæ, vallem Iosaphat, montem Sion, palatium Caiphæ, prætorium Pilati, regiam Herodis; simulque omnia, & singula, quæ istic passurus erat, in numero, pondere, & mensura, quasi eorum cernebat, & viuacissimè apprehendebat. Quoties, quam feruenter se æterno Patri obtulerit ad illa omnia; quæ æterno decreto præfinita sciebat, perferenda? Quam meritò & tunc, quotiescunque vel arma passionis, vel imagines Christi patientis intuens, illius recordaris, heroica desideria, ardua quæque pro illius gloria promptè patiendi, imò vltro appetendi, renouare deberes?

III. Quanto demum ex intimis præcordiorum medullis affectu hoc idem desiderium instaurârit, & millies frequentarit sub ipsum illud expectatissimum tempus, quo ex decreto Patris omnia, quæ de sua passione tot figurarum tenebris præfigurata, tot prociatorum vmbreis adumbrata, tot pro-

phetiarum inuolucris prædicta fuerant, erat completurus? Quanto gaudio exultarit *vi giga* ad currendam viam suam. Viam, inquam, passionis ac crucis, ad quam decurrendam exultans in terras descendit, è sinu Patris? dubio procul multo maiore alacritate & gaudio, quam vllus sanctorum Martyrum, quantumuis feruentium, ad tormenta pro ipso perferenda anhelarit? Renoua & tu desiderium propositumque patienter, libenter, gaudenter omnia, quantumuis molesta, aspera, sensualitati, propriae existimationi, immò ipsis etiam naturæ omnimodo contraria de paterna Dei manu acceptandi, maximè instante occasione tale quid patiendi.

VI, *De consilio Iudaorum contra Christum habito. Matth. 26.*

I. **C**Hristus clarè intuens inuidiam, malignitatem, rabiemque in necem suam conspirantium, proditorium Iudæ animum, totumque instantis passionis successum, iterum præmonuit discipulos, inquit, *Scitis quia*

Matth. 26

quia post biduum pascha fiet, & filius hominis tradetur ut crucifigatur, idque ut ostenderet se sponte, non coacte mori, ex paterno amore, erga discipulos quidem, ne inopinata eius in manus hostium traditione nimium turbarentur, & quasi non posset euadere, scandalizarentur; erga nos vero, ut plaris tantam dignationem eius, se vltro ad mortem crucis offerentis, aestimaremus, & vehementius eundem redamaremus, ad maiorem nobis in cælo gloriam promerendam. His expensis, potest excitari compassio, amor, resignatio.

II. Principes sacerdotum & seniores populi in atrio Caiphæ congregati, consilium inierunt, de Christo dolo capiendo; & quo loco, tempore, oportunitate, absque seditione populi, eum ceu Prophetam magnum, & Messiam suspicientis, magnique æstimantis id posset executioni mandari. iuxta illud Psalmistæ: *In eo dum conuenirent simul aduersum me, accipere animam meam consiliati sunt*: Et iterum: *Dixerunt inimici mei, & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini & comprehendite eum. Quorum* *Psal. 30.* *Psal. 70.* *Gen. 37.*

Gen. 37.

typum gessere olim fratres Iosephi (vt Christi Iosephus) qui cum ad se venientem aspicientes, invidia stimulante de nece ei inferenda deliberantes dicebant: *Ecce somniator venit, venite occidamus eum. Et tunc apparebit quid illi profint somnia sua.* O quanta veri nostri Iosephi innocentia, quanta benignitas, quanta charitas, qui dum infensissimi sui hostes sibi innocentissimo probrosam mortem machinantur, vicissim illis profusione sanguinis sui paratissimus est promereri ~~et~~ *et* ~~etiam~~ *etiam* ~~viram~~ *viram*! O quoties idem benignissimus Dominus noster, dum peccatores infandis sceleribus illum offendere nefarie parant, ipse ex mera misericordia sua statuit mirè illos ad se reducere, & ad eximiã sanctitatem euehere? agnosce similem eius erga te benignitatem, sic to gratuito amore præuenientem, & amore illius disce non reddere malum pro malo, sed vincere in bono malum.

III. Iudas huic malignantium consilio ultro se ingerens, inquit: *Quid vultis mihi dare, & ego eum vobis tradam:* illis constituentibus triginta argenteos, spondit se Christum traditurum. Quam id indignum discipulo facinus, quam ignominiosum Magistro? Quis tan-

tanta iniuria aestimet gratitatem? Filius Dei, legislator & doctor supremus, ipsa increata sapientia Patris pretii inestimabilis, à vilissimo terre filio, ingratisimo discipulo, stupidissimo mancipio venditur inimicis, eius sanguinem iam diu avidissime sitientibus, impulsore diabolo, ex sordida auaritia, pretio vilissimo triginta argenteorum, quod pro vita serui intercepti ab occisore pendi olim solebat.

Quam merito de hac iniuria conqueritur per Zachariam Prophetam: *Ap- penderunt mercedem meam triginta argen- Zäch. 11. tess: & per Amos: Vendiderunt iustum Amos 2. pro argento, & pauperem pro calceamento!*

O quanto viliori pretio etiamnum non raro venditur Deus ab ingratissimis peccatoribus per peccatum mortale pro exiguo lucello, vana gloriola, momentanea delectatiuncula! Ô quanta isthac creaturæ in creatorem contumelia! quanta dementia! Compatere filio Dei, dole de tanta eius iniuria, & simili tua & aliorum peccatorum.

sapius ipsi illata contumelia.

VII. De missione duorum discipulorum ad
parandum Pascha, & valedi-
ctione Matrifacta.

Mar, 14. I. **C**Hristus primo die azymorum è
Bethania præmittit Petrum &
Ioannem Hierosolyman ad paran-
dum Pascha in domo, in quam introe-
untes in ciuitatem viderent ingredi-
entem hominem amphoram aqua
portantem: idque primùm, vt nobis
exemplum præberet accuratæ obedi-
entiæ, parendo vsque ad extremum le-
gi de esu agni paschalis mox abrogan-
dæ: paupertatis item hospitium & o-
mnia necessaria ad festum celebra-
ndum emendicando, cum ipsius esset
terra & plenitudo eius. Deinde, vt o-
stenderet se non purum esse hominem,
sed simul verum Deum; quod clarissi-
mè absentia & futura prospiceret,
omnesque omnium hominum volun-
tates in sua manu haberet: demum, vt
hospiti ampliorem merendi occasio-
nem præberet, non solum iam coena-
culum suum, sed deinceps etiam tan-
quam commune discipulorum refu-
gium offerendo. Quam sedulò Do-
minus,

minus captat occasionem suos Electos ad perfectionem promouendi, ad sui imitationem inuitandi, & copiosius remunerandi? Quàm sedulum te quoque esse oporteret in æmulando tantam eius obedientiam, paupertatem, admirando, extollendo, & amore complectendo tantam eiusdem erga suos prouidentiam?

II. Mœstissimæ Matri valedicens insinuat instare tempus, quo susceptum redemptionis humanæ opus esset consummaturus, & omnia de se scripta in lege, & Prophetis adimplerurus, prout alias ipsi & discipulis manifestè prædixisset, idque ex intimo filialis amoris & compassionis erga eam affectu, quam supra omnes creaturas summè diligebat, & à quâ se vicissim tenerimè diligi sciebat; tum, vt aliquo saltem modo intensissimos eius, quos præuidebat, leniret dolores, cum iacula præuisa minus feriant; tum, vt vberiore illi perfectissimæ resignationis & sublimissimi meriti segetem subministraret: Hic expende quis sensus fuerit talis filij erga talem Matrem, & vicissim talis Matris erga talem filium. Quomodo vtriusque cor vno eodemque doloris gladio fuerit transfixum,

fixum, vno eodemque amoris actu liquefactum? quomodo in corde Matris inter se, de palmâ pugnarint affectus amoris erga filium dilectissimum, & resignationis in beneplacitum Patris sanctissimum? Ille opprobria, ludibria, tormenta, mortem tam truculentam & infamem Filio subeundam perhorrescebat; hic, vt non solum filium, sed in super seipsam, si ita placeret, iuxta voluntatem Patris, vltro ad hæc omnia perferenda offerret, instanter urgebat. Vicit tandem maternum affectum erga filium, heroicum desiderium implendi diuinum beneplacitum: ac proinde, licet amarius fleret, quàm Agar aspiciens filium suum Ismaelem morti vicinum; nihilominus multò generosius, quàm Abraham vnicum filium suum Isaac, progenitorem Messiae futurum, ipsa Filium suum vnicum Iesum, verum Messiam, verum Deum, & hominem obrulit, simulque seipsam æterno Patri in sacrificium. His ponderatis vtriq̃ue compatere, & tam heroicam resignationem imitare.

III. Post valedictionem & consolationem Matri, vt & Mariæ Magdalænæ, Marthæ, & Lazaro impertitam, nullis se amicorum lacrymis in Bethaniam.

nia detineri permisit, sed Hierosoly-
mam, ubi sibi ab hostibus sciebat infi-
dias strui, necem intentari, crucem pa-
rari, sub vesperum cum discipulis per-
rexit, ut, in quâ vrbe seipsum verum
agnum esset mox immolaturus, in ea-
dem agnum typicum extremum offer-
ret. Quam inflammatus Christus in
profectione illâ, intuens oculis cor-
poris loca suorum tormentorum, &
oculis mentis singulorum acerbita-
tem, & inimicorum suorum rabiem,
elicuerit affectus amoris, & resigna-
tionis erga Patrem, compassionis erga
discipulos, dilectionis erga omnes et-
iam inimicos. Gratum te exhibe, &
imitari stude.

Dominica II. Quadragesimæ. 2. Heb-
dom.

De Chananæa filiâ. Matth. 15. Quadra-
gesimæ.

I. **C**Hananæam Tyro & Sidone, uti
corpore, ita & morum conuer-
sione egressam, petentem cum magna
fide, humilitate, perseverantia filiam à
Dæmone liberari, nec verbo dignatur
Christus, ne quidem Apostolorum de-

N 7

pre-